

Ahmed Hamdi Tanpinar: "Pet gradova"

Tuga zbog izgubljenog i žudnja za novim

Knjigu čini pet eseja posvećenih turskim gradovima - Ankara, Erzurum, Konja, Bursa i Istanbul, u kojima pisac piše o sjećanjima, prošlosti i promjenama u njima

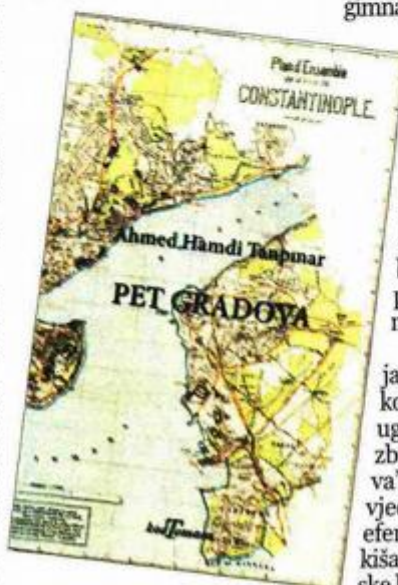
U izdanju Sajma knjige u Istri i Antibarbarusa objavljena je knjiga "Pet gradova" čiji je autor Ahmed Hamdi Tanpinar (1901.-1962.), turski pisac i pjesnik.

Osnovna tema knjige "Pet gradova" jest tuga koju osjećamo zbog izgubljenog i žudnja za novim. Ta su dva osjećaja na prvi pogled u suprotnosti, ali možemo ih sjediniti rječju ljubav.

"Gradovi koje je ta ljubav odabrala kao svoj okvir u mojemu su životu slučajnosti. Zato je bolje iza njih vidjeti naše ljude, naš život, i našu kulturu koja je duhovno lice domovine. Kao i prethodne generacije, i moja je generacija na te vrijednosti gledala s oštih zavoja puta koji nam je donio dugotrajno i potresno iskustvo - danas ga zovemo civilizacijskim promjenama - a s kojim smo povezivali sve

svoje životne nade...", napisao je autor u predgovoru.

Knjigu čini pet eseja posvećenih turskim gradovima - Ankara, Erzurum, Konja, Bursa i Istanbul, u kojima pisac piše o sjećanjima, prošlosti i promjenama u njima. Prema Tanpinaru, uobičajeno je da tijekom povijesti "transformira grad svakih tristo do četiristo godina", no metamorfoze se ubrzavaju u 20. stoljeću, već u Tanpinarovo vrijeme...

Autor je školovanje započeo u Istanbulu, gradu u kojemu se rodio, a nastavio ga u nekoliko gradova na istočnim granicama Osmanskog Carstva jer je njegov otac zbog svoga sudačkog poziva bio prisiljen seliti se od grada do grada. Kad je imao trinaest godina, u Mosulu je izgubio majku. Ta je smrt kod njega ostavila dubok trag koji se može zamijetiti i u njegovim djelima. Nakon što je diplomirao, kao profesor književnosti radio je u gimnazijama u Erzurumu, Konji, Ankari i Istanbulu.

Godine 1933. postao je predavač na Akademiji lijepih umjetnosti u Istanbulu, a 1939. prešao na Istanbulske univerzitet kao profesor suvremene turske književnosti. Uz tu dužnost, četiri je godine bio parlamentarni zastupnik za grad Kahramanmaraš.

Njegova najvažnija djela su romani "Spokoj" (1949.) i "Institut za ugađanje satova" (1961.), zbirka eseja "Pet gradova" (1945.), zbirke pripovjedaka "Snovi Abdullah-efendije" (1942.) i "Ljetna kiša" (1956.) te "Povijest turske književnosti 19. stoljeća" (1949.).

V. BEGIĆ